

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obvineného **M. K. a spol.** pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 9. februára 2012 v Bratislave, o dovolaní obvineného M. T. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 1. júna 2011, sp. zn. 2To 27/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. T. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 28. septembra 2010, sp. zn. 28T 87/2008, bol obvinený M. T. uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 19. decembra 2006 M. K. ako živnostník, IČO: X., s miestom podnikania M. č. X., Ž. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M. T. v Ž. na K. č. X. v prevádzke spoločnosti S., so sídlom V. č. X., B., IČO: X., uzatvoril s touto spoločnosťou zastúpenou Ing. V. Š. zmluvu o prenájme rámového fasádneho lešenia SPRINT č. P. a uvedenou zmluvou sa zaviazal prenajímateľ prenechať nájomcovi M. K. k dočasnému užívaniu komponenty lešenia typu Sprint - 980m² na použitie na stavbe K. č. X., T., Realitná spoločnosť na dobu určitú od 19. decembra 2006 do 31. marca 2007 za dohodnutú odplatu vo výške 230 907,50 Sk vrátane DPH, ktoré lešenie prevzali M. K. s M. T. dňa 20. decembra 2006 v prevádzke spoločnosti S., na ulici K. č. X. v Ž., pričom adresa K. č. X., T. neexistuje, a lešenie prevzaté dňa 20. decembra 2006 M. K. a M. T. menovaní v rozpore s uvedenou

zmluvou v ten istý deň vyskladnili v areáli bývalých Ž. na ulici B. v Ž. a predali tretej osobe, čím svojím konaním spôsobili spoločnosti S., so sídlom V. č. X., B., IČO: X., škodu vo výške 47 833,34 € (1 441 027,20 Sk),

2/ dňa 26. januára 2007 M. K. ako živnostník, IČO: X., s miestom podnikania M. č. X., Ž. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M. T. v Ž. na K. č. X. v prevádzke spoločnosti S., so sídlom V. č. X., B., IČO: X., uzatvoril s touto spoločnosťou zastúpenou Ing. V. Š. zmluvu o prenájme č. P., kde pri uzatváraní zmluvy M. K. predložil písomnú objednávku na zapožičanie lešenia SPRINT 75 cca 1500m² a 2 ks pojazdného lešenia BOSS 1450 na miesto stavby S. v Ž., a následne uvedenou zmluvou sa zaviazal prenajímateľ prenechať nájomcovi M. K. lešenie určené v uvedenej objednávke nájomcu na dobu od 26. januára 2007 do 31. decembra 2007 za nájomné vo výške uvedenej v cenníku, ktorý tvorí prílohu uvedenej zmluvy, pričom predmetné lešenie nebolo použité na rekonštrukciu žiadneho objektu v areáli spoločnosti S., na K. č. X. v Ž., na tomto mieste mali M. K. a M. T. iba prenajatú halu, pričom v rozpore so zmluvou ponúkli prostredníctvom tretej osoby predaj lešenia spoločnosti A., so sídlom B., B., a následne dňa 07. februára 2007 boli pred predmetnú halu pristavené dve nákladné vozidlá za účelom naloženia lešenia a jeho následného odvozu na bližšie neurčené miesto, čím spôsobili svojím konaním spoločnosti S., so sídlom V. č. X., B., IČO: X., škodu vo výške 103 902,46 € (3 130 165,50 Sk),

3/ dňa 24. októbra 2006 M. K. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s M. T. v prevádzke živnostníka S. - J. V., K. č. X., okr. Ž., IČO: X., uzatvoril nájomnú zmluvu s týmto živnostníkom ako prenajímateľom v zastúpení M. V., ktorej predmetom bol prenájom lešenia nájomcovi, a na základe uvedenej zmluvy dňa 24. októbra 2006 prevzali oceľové trubkové lešenie, a to lešenárske trubky celkovo 983 b.m., drevené podložky 110 ks, lešenárske spojky 40 ks a žaby 240 ks, a ústne sa s J. V. dohodli na vrátení predmetného lešenia v lehote do 06. novembra 2006, avšak lešenie dosiaľ nevrátili, čím svojím konaním spôsobili škodu S. - J. V., K. č. X., IČO: X., vo výške 8 340,82 € (251 275,60 Sk).

Za uvedený trestný čin bol obvinenému uložený podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného M. T. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Žilina, sp. zn. 35T 94/2009, z 3. júna 2009 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému M. T. ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka s povinnosťou hlásiť sa u probačného a mediačného úradníka 1-krát mesačne.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvineného spolu s ďalším obvineným zaviazal uhradiť poškodeným škodu vo výške 21 782 € v prospech H., 8 340,82 € S. – J. V..

Proti tomuto rozsudku podal aj obvinený M. T. v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline rozsudkom z 28. septembra 2010, sp. zn. 2To 27/2011, zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody poškodeného S. – J. V. a sám rozhodol tak, že obvinených zaviazal k náhrade škody vo výške 7 634,60 €.

Dňa 1. februára 2012 bolo v predmetnej trestnej veci Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložené dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. P. R..

Tento mimoriadny opravný prostriedok obvinený oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., t.j. že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

K prvému dôvodu dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c/ aj písm. g/ Tr. por.) obvinený uviedol, že počas doby, kedy nemal obhajcu bol vypočutý bez jeho prítomnosti, vypočutý bol aj svedok Ing. G. a bola vykonaná aj prehliadka iných priestorov.

K druhému dôvodu obvinený uviedol, že súdy chybné vyhodnotili dôkazy, úmysel obvineného lešenia nevrátiť už pri ich preberaní nebol jednoznačne preukázaný, pochybnosti sú aj ohľadom výšky spôsobenej škody, znalec sa nevedel jednoznačne vyjadriť najmä k veku lešenia, čím je spochybnená aj právna kvalifikácia skutku.

Na základe vyššie uvedeného obvinený T. navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona rozsudkom krajského súdu, napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zrušil, ako aj rozsudok okresného súdu a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Zároveň aby odložil výkon napadnutých rozhodnutí.

Okresný prokurátor poukázal na tú skutočnosť, že dôkazy, ktoré boli vykonané v neprítomnosti obhajcu obvineného boli zopakované za jeho prítomnosti, pričom prehliadku iných priestorov je nutné hodnotiť ako neodkladný úkon, obvinený v podstate namieta skutkové zistenia, pričom podvodný úmysel mu bol preukázaný, a preto navrhol dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., úvodom treba zdôrazniť tú skutočnosť, že zákon pre jeho uplatnenie predpokladá nie každé

porušenie práva na obhajobu, ale len jeho zásadné porušenie. Zásadným porušením práva na obhajobu, zakladajúcim uvedený dôvod dovolania, sa pritom rozumie predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe.

Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé trestné konanie a všetkým orgánom činným v trestnom konaní ako aj súdu je uložené umožniť osobe, proti ktorej sa konanie vedie, uplatnenie jej práv. Zmyslom tejto základnej zásady je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený mal v konaní pred súdom možnosť navrhnovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, čo napokon aj využil a o týchto návrhoch súdy aj zákonným spôsobom rozhodli. Taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je treba chápať

materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uvedenou formuláciou zákon vyjadruje, že dovolanie je určené k **náprave právnych chýb** rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Koncepcia dovolania v trestnom práve, osobitne úprava dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“, **vylučuje možnosť uplatňovania námietok proti skutkovým zisteniam**. Na podklade uvedeného dovolacieho dôvodu nemožno teda preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu, ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Z odôvodnenia posudzovaného dovolania vyplýva, že naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu obvinený vidí predovšetkým v tom, že tak zo strany prvostupňového ako i druhostupňového súdu došlo podľa jeho názoru k nesprávne vyhodnoteniu dokazovania, keď súdy mali za preukázaný od počiatku jeho úmysel lešenia nevrátiť poškodeným a obohatiť sa ich následným odpredajom a k pochybeniam pri ustálení výšky spôsobenej škody.

V uvedenej súvislosti treba konštatovať, že oba súdy dospeli k skutkovým zisteniam, z ktorých je zrejmé, že obvinený sa obohatil práve tým, že poškodených uviedol do omylu, pričom obvinený v dovolaní namieta práve **skutkové zistenia** v danej súvislosti.

Je zrejmé, že vyššie uvedené námietky smerujú k skutkovým zisteniam, resp. poukazujú na vady skutkové, a preto sa nimi dovolací súd s ohľadom na už skôr uvedené

nezaoberal, pochybenie ohľadom rozhodnutia o náhrade škody napravil (na základe odvolaní obvinených) krajský súd.

S ohľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. v posudzovanej veci nie sú dané, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. T. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 9. februára 2012

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová